

[Lilli Gyldenkilde]

Jeg overvejede efter arbejdsministerens sidste indlæg her, om man skulle prøve at se, om man havde så stor indflydelse, at man kunne udvirke, at arbejdsministeren sammen med arbejdsmarkedsudvalget kunne blive inviteret ud i en A-kasse for at se, hvordan praksis er, for når arbejdsministeren slår ud med armene og siger: ja men det her handler bare om, at nu skal vi have dette regnskab til at gå op, og det har i hvert fald ikke noget med Bonnerup Nielsen-udvalget at gøre, så er det i hvert fald en sandhed med visse modifikationer. Der sker nemlig det, at med denne forhøjelse skal der omregnes ude i A-kasserne på samtlige medlemmers indbetalinger, de skal altså gennem hele apparatet med EDB, og der skal kodes nye satser ind. Vi ved alle sammen, at der kommer større ændringer. Jeg var lige ved at sige: hvis vi kunne sikre ved at gennemføre dette her, at de store ændringer ikke kom, var det en anden sag, så skulle jeg nok lade være med at tale om det, men desværre tror jeg ikke, at vi kan det. Vi ved, at disse ting kommer, og så står man altså i den situation at skulle til at omregne og indkode, og jeg ved ikke hvad, i praksis derude, i den virkelighed, som en del herinde desværre for sjældent er ude i.

Det var det, jeg appellerede til ministeren om. Jeg ved godt, man kan sige, at dette ikke har noget med Bonnerup Nielsen-udvalgets arbejde at gøre, i den forstand at de skal sidde og udrede nogle andre ting, som jo kommer i forslagsform på et eller andet tidspunkt. Men noget af det helt katastrofale vedrørende dagpengelovgivningen – og jeg må retfærdigvis sige: ikke blot i denne ministers tid – har været, at der er kommet ændring på ændring, regel på regel, henstilling på henstilling og cirkulære på cirkulære, sådan at det er blevet en administrativt næsten umulig opgave derude. Derfor appellerer jeg om, hver gang vi har nogle af disse sager, som nogle betragter som små sager, at man kommer med dem på én gang, så det er muligt at arbejde med det derude.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg forstår sådan set godt det, fru Lilli Gyldenkilde siger, og jeg er et langt stykke ad vejen enig med fru Lilli Gyldenkilde, fordi det gælder jo om at sikre, at A-kasserne får mere enkle regler, at vi får begrænset fejl-

udbetalingerne, og at vi som politikere også har et ansvar for ikke at komme med flere nye regler.

Derfor er det også ting, jeg har haft med inde i overvejelserne over dette forslag om efterlønsmodtagerne, og jeg kan sige, at jeg prøver at finde en model, således at det ikke bliver A-kasserne, der bliver belastet, men at det bliver den enkelte efterlønsmodtager, som mener at have krav på et eller andet, der selv skal kunne dokumentere dette, således at der kommer til at hvile et mindre pres på A-kasserne, og at det kommer til at ligge på den, der mener at have noget til gode i forhold til systemet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 72:

Forslag til lov om ændring af toldloven. (Sikkerhedsstillelse).
(Fremsat 13/11 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lohmann (S):

Forslaget drejer sig om toldvæsenets sikkerhedsstillelsesordning eller anden sikkerhedsstillelse.

Jeg forstår, at problemet ligger i et krav fra EF-Kommissionen, og at der verserer en retssag ved EF-Domstolen på grund af, at Danmark som eneste land i EF giver kredit-henstand ved betaling af import- og eksportafgifter.

Det er det, ministeren nu allerede vil tage højde for ved at begrænse henstandsfristen

[Lohmann]

til 5 dage og en sikkerhedsstillelse på 200 kr. pr. ekspedition, såfremt fristen ikke overholdes.

Man kan undre sig over ministerens hastværk, at han ikke afventer EF-Domstolens afgørelse, og derfor vil jeg godt spørge ham, om vi ved gennemførelse af dette forslag kan forvente et nyt sagsanlæg ved EF-Domstolen.

Socialdemokratiet vil med interesse følge udviklingen under udvalgsarbejdet.

Arne Lund (KF):

At skatte- og afgiftsministeren foreslår bestemmelserne i toldloven om sikkerhedsstillelse ved henstand med betaling af told og importafgifter bragt i overensstemmelse med EF-direktivet, finder jeg helt i sin orden.

Jeg skal, navnlig under hensyn til, at Danmark formentlig taber sagen ved EF-Domstolen, give tilslutning til ministerens forslag og også til forslaget om, at der bliver valgmulighed mellem forskellige former for sikkerhedsstillelse.

Gudrun Andreasen (V):

Vi kan fra venstre tilslutte os forslaget. Ganske vist er Danmark endnu ikke blevet pålagt at fjerne toldvæsenets bestemmelser om fritagelse for sikkerhedsstillelse, men når sagkyndige vurderer, at EF-Domstolens afgørelse vil gå Danmark imod, finder vi det hensigtsmæssigt, at der i forbindelse med iværksættelse af toldvæsenets nye EDB-system gives mulighed for at få systemet med sikkerhedsstillelse indarbejdet.

Vi kan endvidere tilslutte os, at der gives ministeren de ønskede beføjelser, idet vi i bemærkningerne til lovforslaget har noteret os, at man søger at gennemføre en billig og enkel administration, der dels gør ordningen udgiftsneutral, dels forenkler den nuværende administration.

Thoft (SF):

Lovforslaget indeholder et forslag om ændring af toldloven som følge af krav fra EF, og der skulle efter sigende versere en sag ved Domstolen, som Danmark forventes at tabe. Alene denne indledning, som er hentet fra skatteministerens fremsættelse, skulle jo være nok til at få enhver god dansker og i hvert fald enhver god SF'er til at rejse børster: hvad søren bilder de sig ind dernede i EF,

når de blander sig i dansk administration! De får jo deres penge dernede under alle omstændigheder, for toldvæsenet har godkendt dem. Hvad i alverden ligner det at komme og blande sig i et helt internt dansk administrationsanliggende! Det skulle altså være nok til at få SF til at sige absolut nej.

Selvfølgelig er det ikke særlig rart, at der kan være tab, og det kunne måske være meget godt, at virksomhederne på den måde bliver tvunget til at stille sikkerhed, så man får nogle penge i kassen og mindsker tabet. Men lad os prøve at lave en almindelig rationalitetsbetragtning: hvad vil dette koste at administrere? Ja, det vil koste en million kroner om året. Og hvad taber man? Man taber et sted mellem 1 og 1½ mill. kr. om året, så den million kunne være anvendt meget bedre. Jeg mener at vide, at når man sætter ind med ekstra moms kontrol eller skattekontrol, så er man i stand til at få udgifterne 7-8 gange hjem igen, altså en faktor på 7-8. Sætter man 1 mill. kr. ind, får man altså 7 eller 8 mill. kr. mere i kassen.

Dette er efter min mening den rene Ebberød Bank. For det første generer man erhvervslivet, og det plejer skatteministeren ikke at være så glad for. For det andet bruger skatteministeren ikke pengene ordentligt, for han ville ved at sætte dem ind på andre kontrolområder få meget mere i kassen, også til gavn for den borgerlige regerings slunkne statskasse.

Jeg vil altså ikke love at se særlig venligt på dette forslag. For det første er det for lidt, vi får ud af det, og for det andet rager det ikke EF, hvordan den interne danske administration skal foregå.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg skal sige til hr. Thoft, at det næppe er rimeligt at tage Sørenns navn forfængeligt i denne sag.

Aase Olesen (RV):

På det radikale venstres vegne kan jeg sige til ministeren, at vi ikke kan støtte det foreliggende forslag.

For det første synes vi, at det rent principielt er en uvane hos denne regering og tidligere regeringer, at så snart EF har anlagt en sag, lægger vi os ned og giver op. Det har vi set på utallige områder, og vi synes princip-

[Aase Olesen]

elt, at det ikke kan være meningen, at man skal give det signal ud af vinduet hele tiden i Danmark, at så snart der rejses sag, opgiver vi. Derfor ønsker vi at afvente retssagen ved Domstolen. Det er det ene.

Det andet er selve indholdet af forslaget. Man skriver i bemærkningerne, at administrationen af det vil koste 600.000-700.000 kr., og derudover kommer der yderligere udgifter, som er nævnt senere i bemærkningerne. Man mister ikke mere ved den ordning, man har kørt med hidtil, end 1-2 mill. kr.

Derfor er jeg meget enig med den foregående taler, der siger, at dette er et usandsynlig dårligt forslag, fordi man overhovedet ikke opnår noget som helst, medmindre ministeren i skatteudvalget kan forklare, hvorfor dette er så vigtigt, ud over at EF har sagt det.

Det radikale venstre vil indstille lovforslaget til forkastelse.

Poulsgaard (FP):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på fremskridtspartiets vegne fremføre, at vi synes heller ikke, det haster mere, end det jager. Lad os nu lige se, hvordan den dom falder ud. Men det er klart, at vi, hvis vi bliver dømt, vel må følge de forpligtelser, vi har indgået med EF. Tag det nu lidt med ro, men vi ender nok med at støtte forslaget.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Der var flere ordførere, der gjorde gældende, at dette forslag er et hastværksforslag, og at man bør vente og se, hvorledes udfaldet af denne sag ved EF-Domstolen bliver. Ja, det kan man godt, men man har også lov til at vurdere, hvilket udfald en sag vil få, som er anlagt ved EF-Domstolen.

Jeg synes, det er meget vigtigt at mærke sig, at EF-Kommissionen ikke er på fuldstændig bar bund, idet der simpelt hen eksisterer et direktiv, nemlig nr. 78/153 af 22. maj 1978, hvorefter henstand med betaling af told er betinget af, at importøren stiller en passende sikkerhed, hvis form kan fastsættes af de nationale myndigheder.

Direktivet giver efter sin ordlyd ikke nogen mulighed for at fritage en importør for sikkerhedsstillelse. Ikke desto mindre har vi levet med denne ordning, indtil man nu har

reageret. Når reaktionen kommer fra EF, må vi simpelt hen erkende, at det, vi har foretaget, ikke er i overensstemmelse med de regler, vi selv har været med til at vedtage i EF.

Jeg må tilstå, at jeg er mere end overrasket over det radikale venstres holdning. Skulle det virkelig være tanken i det radikale venstre, at den danske regering, når den er blevet gjort opmærksom på, at den handler i strid med vedtagne regler, skal fortsætte som lovbryder?

Den holdning bliver endnu mere ulogisk, når man siger, at vi intet opnår ved dette lovforslag. Jeg kunne fristes til at spørge fru Aase Olesen: hvad i alverden skulle vi opnå ved at vente med at fremsætte lovforslaget, til vi har tabt sagen ved EF-Domstolen? At vi taber sagen ved EF-Domstolen, er fuldstændig sikkert, når lovgrundlaget er, som det er i den konkrete sag. Det er ikke regeringens opfattelse, at den bør deltage i øvelser, som ikke har noget formål, og som ikke medfører noget som helst positivt resultat.

Jeg vil opholde mig lidt ved fru Aase Olesens indlæg.

Fru Aase Olesens sagde, det var et usandsynlig dårligt forslag, for der opnås ikke noget. Det får mig til at tvivle på, om det er det samme forslag, vi snakker om. Det, der er situationen, er, at vi i Danmark har haft en vældig god ordning for vores eksportører og vores importører, idet vi har givet dem henstand uden sikkerhedsstillelse. Det er en god ordning for erhvervslivet, og det er en god ordning for alle de mennesker, der skal betale de pågældende afgifter og betale den pågældende told.

Efter at vi har konstateret, at den gunstige ordning ikke lovligt kan fortsætte, har vi her konstrueret en ordning, som ikke stiller erhvervslivet væsentligt ringere end før. De kan mod en meget, meget beskedent afgift komme ind under en sikkerhedsstillelsesordning, som vil gøre livet lige så let for dem, som det var efter den hidtidige praksis, og som ikke påfører statskassen noget tab i den forbindelse. At dette skulle være »usandsynlig dårligt«, kan jeg overhovedet ikke fatte.

At man ikke opnår noget ved lovforslaget, kan jeg heller ikke forstå. Man opnår lige præcis det, at man stiller erhvervslivet praktisk taget lige så godt, som det er stillet efter den nugældende ordning, blot mod at betale

[Ministeren for skatter og afgifter]

et meget beskedent vederlag, og så optræder vi faktisk lovmedholdeligt over for EF.

Disse bemærkninger gælder også hr. Thofts indlæg. Hr. Thoft harcelerede en lille smule over, at det er regler, der er kommet fra EF. Der kommer mange regler fra EF, og det er klart, at nogle af disse regler kan virke noget irriterende med hensyn til den måde, vi helst vil administrere tingene på.

Det forbløffer mig lidt, at hr. Thoft, der altid taler om ligestilling og om, at alle skal behandles ens i samfundet, ikke har nogen som helst forståelse for, hvor vigtigt det er, at de forskellige grene af erhvervslivet i Europa behandles ens for at undgå konkurrenceforvridning på det indre marked. Det er jo formålet med EFs direktiv, nemlig at et land ikke må give sine importører og sine eksportører en bedre stilling end den, andre lande giver de pågældende.

Jeg forstod på hr. Lohmann, at man vil se på sagen i udvalget, og det var der også andre af deltagerne i debatten der gav udtryk for. Jeg er naturligvis mere end villig til at besvare spørgsmål. Mit indtryk af debatten i dag er, at der er nogle detaljer, der trænger til opklaring, og jeg er sikker på, at når disse bliver opklaret, kan lovforslaget blive vedtaget i den form, hvori det er fremsat.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Jeg er da glad for skatteministerens svar, men jeg synes fortsat – jeg mener ikke skatteministeren har formået at overbevise mig om det modsatte – at dette forslag er det rene og skinbarlige regereri.

Der er tale om et beskæftigelsesforslag, der ikke gør det lettere at være dansker. Der er tale om et forslag, som er påtvinget os af EF. EF skal ikke blande sig i, hvorledes vi administrerer lokale ordninger. EF får jo sine penge, den danske stat er garant for dem.

Der er ingen som helst grund til at rette sig efter dette efter min mening fuldstændig tåbelige EF-forslag, som er skadeligt for erhvervslivet – det koster også erhvervslivet flere penge – og som er mere besværligt for os alle sammen. Hvorfor i alverden skal vi dog finde os i den type regereri fra EF? Det mener jeg vi bør blæse en hatfuld.

Aase Olesen (RV):

Det er jo interessant at få at vide, at Danmark opfører sig ulovligt. Jeg tror faktisk, vi i flere udvalg har en aftale om, at når vi skal gennemføre direktiver eller konsekvenser af direktiver i dansk lovgivning, skal direktivet være optrykt i lovforslaget. Det har skatteministeriet i hvert fald ikke gjort i denne sag.

Det er ikke nogen hemmelighed for skatteministeren, at det radikale venstre flere gange har fremsat forslag om, at væsentlige direktivforslag burde til behandling her i salen, så vi kendte konsekvenserne. Det har et bredt flertal herinde altid vendt sig imod. Nu kan vi altså se resultatet: vi får trukket et direktiv ned over hovedet, som kun har været behandlet på markedsudvalgets fortrolige møder. Det har aldrig været forelagt i folkettingen, og det er lov i Danmark. Det er derfor, vi siger: lad det så komme an på en retssag! Det er ikke første gang, vi har haft den holdning til love, man ønskede ændret, blot fordi der er en retssag i gang.

Vi har jo kørt med denne ordning siden 1978, forstår jeg – 1972 oven i købet, men der står faktisk 1978 i teksten. Så vil jeg spørge: hvorfor har Danmark været så længe om at opføre sig lovligt? Hvordan kan det dog gå til, at man har opført sig ulovligt i 7 år, når man nu pludselig vil til at opføre sig lovligt? Det er da kun, fordi der er rejst en retssag, og så er det rimeligt at afvente resultatet af den.

Ministeren siger, at vi opnår meget. Ja, vi opnår først og fremmest at genere erhvervslivet med en ordning, som er fuldstændig overflødig. Det viser sig, at man har kunnet få pengene ind på nær 1-2 mill. kr. Der er ingen grund til at lave den særlige sikkerhedsstillelsesordning. Det, man er helt sikker på at opnå, er en besværlig administration.

Jeg vil godt spørge ministeren, om han dog ikke vil give mig ret i, at dette administrativt giver vanskeligheder og yderligere besværligheder for dem, der importerer.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg vil da gerne sige til fru Aase Olesen, at for dem, der eksporterer og importerer, bliver det anderledes, end det er nu. Men vi har ved at stille forslag om denne sikkerhedsstillelsesordning, som toldvæsenet påtager sig, sørget for, at de besværligheder, der tilsyne-

[Ministeren for skatter og afgifter]

ladende måtte være i praksis, bliver absolut minimale.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af lovforslag nr. L 73:

Forslag til lov om ændring af lov om skattefri virksomhedsomdannelse.

(Fremsat 13/11 85).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Lohmann (S):

Forslaget drejer sig om udfyldning af et hul i lov nr. 264 af 8. juni 1983. Vi har bemærket, at ikrafttrædelsesdatoen allerede er fremsættelsen af lovforslaget. Socialdemokratiet kan tilslutte sig forslaget.

Thoft (SF):

Det går jo stærkt her fredag eftermiddag, men skatteministeren skal nu ikke slippe så let.

Det er med en lille smule, hvad skal jeg kalde det, bitterhed, vi behandler dette forslag. Hvis jeg husker ret, blev loven gennemført som en af de første ting i den nuværende skatteministers funktionsperiode. Jeg synes selvfølgelig, det er godt, når skatteministeren tager fat i et hjørne og render rundt med kitdåsen og prøver at lukke huller, men når det er huller, han selv har skabt, er min begejstring ikke helt så stor.

Da vi i sin tid vedtog loven om skattefri virksomhedsomdannelse, kritiserede SF det voldsomt. Vi påpegede, at den uden tvivl

ville give anledning til mange omgøelser. Vi forsøgte i foråret at få fat i et hjørne af dette, men det fik ikke nogen tilslutning fra folketingets partier . . . (*Afbrydelse af Stavad (S)*). Undskyld. Hr. Stavad gør mig opmærksom på, at det fik tilslutning fra socialdemokratiet, og det er også korrekt. Det fik ikke tilstrækkelig tilslutning, for der var bl.a. ikke tilslutning fra det radikale venstre. Jeg håber da, at det lykkes i denne omgang at få tilslutning til at stoppe kit i et hul i et andet hjørne af loven om skattefri virksomhedsomdannelse.

Jeg synes selvfølgelig, det er rart at se skatteministeren på den måde stoppe nogle af de huller, han selv har skabt, men jeg kan ikke tilbageholde en bebrejdelse til skatteministeren for, at han har skabt disse huller.

I øvrigt vil jeg med disse vrisvende bemærkninger sige, at vi naturligvis vil støtte ministeren, hver eneste gang han render rundt med kitdåsen, og det glæder os selvfølgelig, at han har et flertal af partierne bag sig.

Hagen Hagensen (KF):

Vi skal vel egentlig ikke ofre alt for mange ord. Hr. Thoft holdt forfærdelig meget af at snakke om alt det, man kunne bebrejde en minister, som sørger for at få stoppet et hul. Det synes jeg ikke der er grund til. Skulle vi ikke alle sammen erkende, at vi undertiden ikke fuldt ud kan overse alle de muligheder, der kan være i den ene og den anden situation, når det drejer sig om skattetænkning? Her er der altså tale om, at man kan finde frem til nogle løsninger, som er utilsigtede efter den lovgivning, der er indført.

Derfor synes jeg, der er grund til, at man støtter dette forslag, der går ud på at sikre, at genvundne afskrivninger, overensstemmende med det almindelige regelsæt, bliver beskattet også i de tilfælde, der er tale om i dette lovforslag.

Jeg må have lov til at sige til ministeren – jeg gjorde det, da vi behandlede loven i sin tid – at loven taler om skattefri virksomhedsomdannelse. Man bør vel sige, at virksomhedsomdannelsen sker uden samtidig skattemæssig virkning, men der kommer en skat engang, så det er ikke noget, man bare lige kan gøre.